

ד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת
לים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד
מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד
עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים
זנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת
יד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת
יד

בס"ד

פעולה 2 - התמודדות

מטרת הפעולה

החניך יבין שיש התמודדויות בהן מה שאני רוצה לעשות ומה שאני צריך לעשות מתנגשים. החניך יבין שגבורה היא לכבוש את היצר גם בזמנים שלא מתחשק לי.

מהלך הפעולה

מניחים על הרצפה 2 תמונות (ספח א') של סופרמן ושל ילד. שואלים, מי מביניהם הוא גיבור? (יענו סופרמן) האם הילד יכול להיות גיבור? (יענו לא/ כן רק אם יקרה מצב מיוחד קיצוני) חכמים בפרקי אבות מלמדים אותנו יסוד חשוב, איזהו גיבור? הכובש את יצרו! גיבור לפי חז"ל זה מי שמתגבר, מתגבר על הקשיים, בכל תחום, בכל זמן, בבית, בבית הספר, עם המשפחה, או עם החברים.

קרטיסיות מקרים (ספח ב')

מקריאים מקרים מכרטיסיות ושואלים גיבור או לא גיבור? על מה הוא התגבר? (ניתן להוסיף עוד מקרים כיד הדמיון)

משחק לבחירה.

תופסת כיפיים - מגדירים תופסים (עדיף תופס אחד או תופס שהוא מדריך) והשאר בורחים. מי שנתפס עומד עם ידיים לצדדים, ומחכה שאחד מהחברים שלו, שלא נתפס, יבוא וייתן לו כף. כאשר כולם נתפסו התופס ניצח.

תופסת עכברים - מגדירים תופסים (עדיף תופס אחד או תופס שהוא מדריך) והשאר בורחים. מי שנתפס עומד בפסוק רגליים, ומחכה שאחד מהחברים שלו, שלא נתפס, יבוא ויעבור בין רגליו. כאשר כולם נתפסו התופס ניצח.

תופסת חסידות - כולם על רגל אחת, מגדירים תופסים (עדיף תופס אחד או תופס שהוא מדריך) והשאר בורחים. מי שנתפס עומד על שתי רגליים, ומחכה שאחד מהחברים שלו, שלא נתפס, יגע לו בגב עם המקור. כאשר כולם נתפסו התופס ניצח.

ההתמודדות במשחקים היא שבא לי להישאר חופשי. לעזור לחבר מסכן אותי ואני יכול להיתפס, מצד שני אני מאד רוצה לעזור לחבר.

סיפור - להתגבר ולהרוויח (ספח ג')

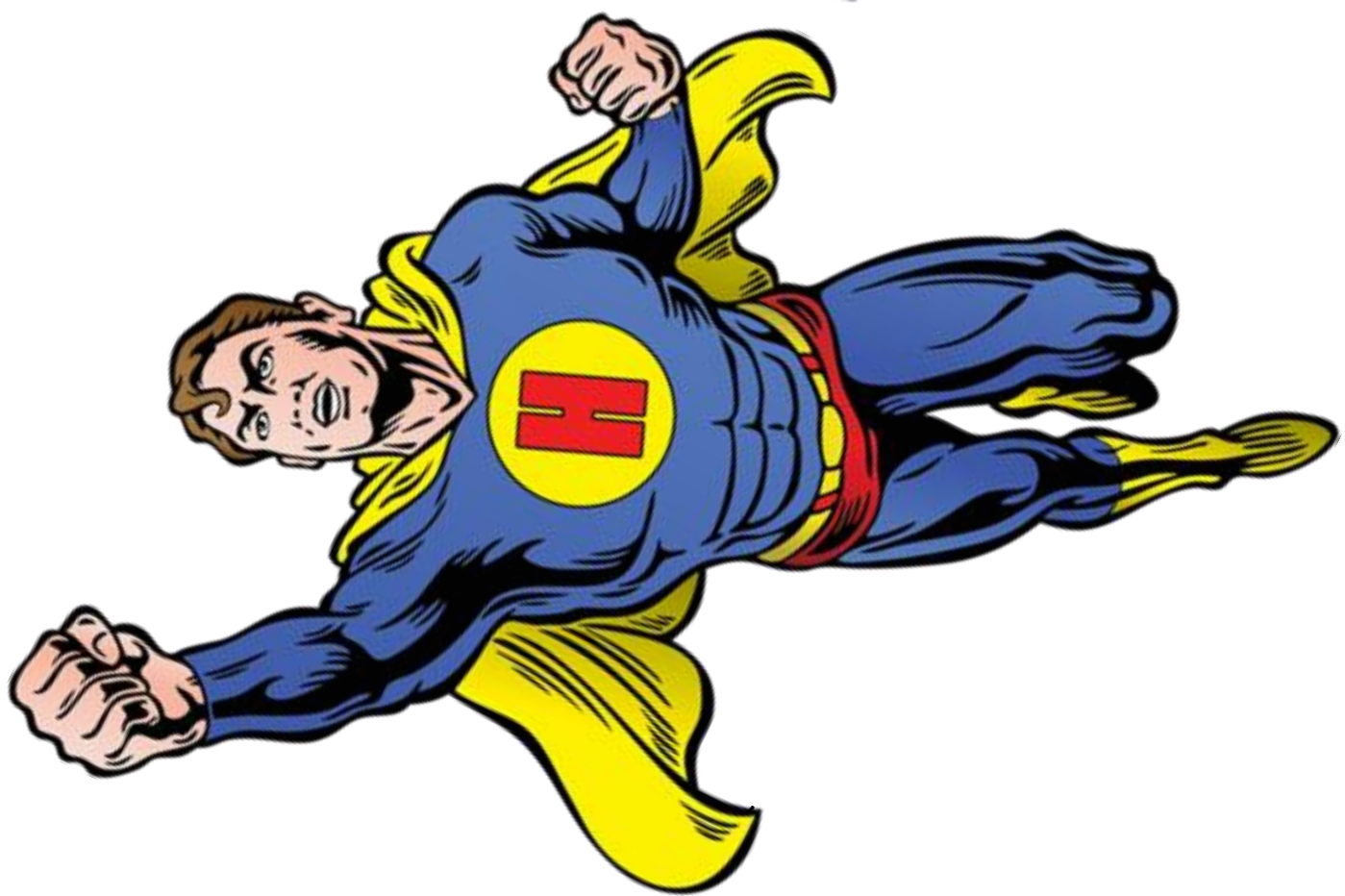

ד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת
לים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד
מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד
נ עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד
תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת
יד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד
ידו

בס"ד

נספח א' - תמונות

נספח ג'-סיפור

שמואל ואבלט היו שני חכמים. שמואל היה יהודי ואבלט היה גוי. שניהם למדו על הפוכבים השונים, אהבו להתבונן בהם ולשוחח על אודותיהם. אבלט חשב שלפי מצב הפוכבים הוא יכול לדעת בדיוק מה עומד לקרות בעתיד. הוא היה אומר: "אתה יודע, שמואל, בעוד יומים תפריץ מלחמה... אתה רואה את האיש ההוא? בשבוע הבא הוא ימות..."

ושמואל היה מחיך ואומר: "תשמע, כל הכבוד לך שאתה יודע מה יקרה, אבל אני חושב שלא צריך להתעסק בעניינים האלה יותר מדי. הרי לא הפוכבים קובעים מה יהיה, אלא האל שבשמים הוא הקובע, ובגדו גם לשנות את הגזרה."

עבר שם איש אחד ותמריל גדול על גבו. נעץ בו אבלט מבט ואמר: "אתה רואה את האיש הזה? הוא ילך לאגם ולא יחזר משם סי."

הביט גם שמואל באיש ושאל: "האם הפוכבים ספרו לך אם הוא יהודי או לא?"
"מה זה משנה?" שאל אבלט והוסיף: "הפוכבים אינם מספרים לי דברים כאלה."

הסביר שמואל: "אני אומר לך שאם הוא יהודי – הוא לא ימות. הוא ילך לאגם ויחזר בחיים. אם האיש הזה עושה מעשים טובים הוא יכול להנצל מהגזרה. אצלנו, היהודים, מעשים טובים חשובים יותר מפוכבים."

"נו, באמת, צחק אבלט, "אתם, היהודים, יש לכם הומור. אם הפוכבים אומרים שהוא ימות – הוא ימות. אתה מתוכנן עם אבלט, הממחה מספר אחת לכוכבים?"

"לא מתוכנן, ענה שמואל בשלונה, "אני רק אומר לך שכל הדבורים האלה, שהפוכבים קובעים מה יהיה, אינם מקבלים עלי. אצלנו, היהודים, המעשים שלנו משפיעים על הגורל שלנו. אם כל היום נתעסק בפוכבים – אנשים לא יחשבו אף להשתפר אלא יישבו כל היום, יקראו הורוסקופים ויפתרו תשבצים."
ואכן לא חלפו דקות רבות, והאיש עם התמריל חזר בריא ושלם, בדיוק כמו שצפה שמואל.
אבלט נגש לאיש במהירות, הוריד את התמריל שלו ושפף את תכולתו. בתוך התיק מצא נחש צפע ארסי מת, חתוף לשניים.
"תראה איזה מזל היה לך, אמר אבלט, "לפי הפוכבים, הנחש הזה היה צריך להרג אותך, אבל משהו פגוע בו רגע לפני שהפיש אותך."

שאל שמואל את האיש: "אמר לי, בבקשה. עשית איזה מעשה טוב ביום האחרון?"
ענה היהודי: "האמת שכן. כל יום אני והחברים שעובדים איתי, יושבים ביחד לאכל לחם וגבינות. בכל יום מישהו אחר מביא את האכל. הבקר אחד מהאנשים, שהוא עני במיוחד, לא הביא אכל.

רציתי לעזור לו, למרות שגם אני בעצמי עני מאד ואין לי כסף, לא ידעתי מה לעשות, מצד אחד ידעתי שאני צריך לעזור לו, אבל מצד שני אני לא חייב לו כלום ואין לי הרבה כסף...
בסוף התגברתי על יצרי ורגע לפני ששמו לב פלם, נגשתי לתמריל שלו, הכנסתי את הלחם שהיה לי במקרה, וכך הם חשבו שהוא הביא את האכל ולא אני. לא רציתי שיתבייש לפני פלם."

"כל הכבוד, אמר לו שמואל, "בזכות הצדקה שעשית נצלת הבקר. אבלט ראה בפוכבים שאתה עומד למות ליד האגם, אבל המעשה הטוב שלך שנה את מזלך הרע למזל טוב. צדקה תציל ממות."

שמח האיש והלך לדרכו. ואבלט לקח שוב את הטלסקופ שלו, הביט בשמים ואמר: "איך אמרת, שמואל? מעשים טובים חשובים מפוכבים."